

- в) няма норма, която да налага или допуска спиране или прекъсване на този срок само поради вземането на мерки от орган за защита на конкуренцията в рамките на разследване или на производство по нарушение на правото в областта на конкуренцията, с което нарушение е свързан искът за обезщетение?
- 3) Може ли член 9, параграф 1 от Директивата, както и останалите ѝ разпоредби или приложимите общи принципи от правото на Европейския съюз да се тълкуват в смисъл, че не допускат разпоредба от националното право като член 623 от португалския граждански процесуален кодекс — приложима към факти, настъпили преди публикуването на Директивата, преди влизането ѝ в сила и преди определената дата за транспонирането ѝ, в рамките на иск, предявен по съдебен ред също преди последната дата — в която:
- а) се предвижда, че окончателно решение за налагане на наказание, постановено в административнонаказателно производство, не поражда последици в гражданските производства, предмет на които са правоотношения, зависещи от извършването на нарушението? Или (според тълкуването)
- б) се предвижда, че за третите лица такова окончателно решение за налагане на наказание, постановено в административнонаказателно производство, представлява само оборима презумпция за наличието на съставомерните за санкционираното нарушение факти и на елементите от правната квалификация в гражданските производства, предмет на които са правоотношения, зависещи от извършването на нарушението?
- 4) Може ли член 9, параграф 1, член 10, параграфи 2, 3 и 4 от Директивата, член 288, трета алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз или някоя друга норма от първичното или вторичното право, съдебна практика или приложими общи принципи от правото на Европейския съюз, да се тълкуват в смисъл, че не допускат прилагането на норми от националното право като член 498, параграф 1 от португалския граждански кодекс и член 623 от португалския граждански процесуален кодекс — приложими към факти, настъпили преди публикуването, влизането в сила и определената дата за транспониране на Директивата, в рамките на иск, предявен по съдебен ред също преди последната дата — които не отразяват съдържанието и целта на Директивата и съответно не са насочени към постигане на целения с нея резултат?
- 5) При условията на евентуалност — само ако Съдът на Европейския съюз отговори положително на някой от предходните въпроси — може ли член 22 от Директивата, както и останалите ѝ разпоредби или приложимите общи принципи от правото на Европейския съюз, да се тълкуват в смисъл, че не допускат прилагането в настоящия случай от националния съд на член 498, параграф 1 от португалския граждански кодекс и член 623 от португалския граждански процесуален кодекс в настоящата им редакция, но тълкувани и прилагани така, че да бъдат съвместими с разпоредбите на член 10 от Директивата?
- 6) При положителен отговор на петия въпрос, може ли частноправен субект да се позове на член 22 от Директивата срещу друг частноправен субект пред национален съд в производство по иск за обезщетение за вредите, настъпили в резултат на извършено нарушение на правото в областта на конкуренцията?

⁽¹⁾ Директива 2014/104/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 ноември 2014 година относно някои правила за уреждане на иски за обезщетение за вреди по националното право за нарушения на разпоредбите на правото на държавите членки и на Европейския съюз в областта на конкуренцията (ОВ L 349, 2014 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Vrhovno sodišče Republike Slovenije, постъпило на 27 ноември 2017 г. — E.G./Република Словения

(Дело C-662/17)

(2018/C 032/22)

Език на производството: словенски

Запитваща юрисдикция

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Страни в главното производство

Жалбоподател: E.G.

Ответник: Република Словения

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли във връзка с интереса на кандидата по смисъла на член 46[, параграф 2], втора алинея от Процесуална директива II ⁽¹⁾ да се счита, че статутът на субсидиарна закрила не дава същите права и ползи като статута на бежанец, когато — съгласно националната правна уредба — чужденците под международна закрила действително разполагат с едни и същи права и ползи, но продължителността или прекратяването на международната закрила се определят по различен начин, като статутът на бежанец се предоставя за неограничено време, но се прекратява, когато отпаднат обстоятелствата, на основание на които е предоставен, а субсидиарната закрила се предоставя за ограничен период от време, но се продължава, докато са налице основанията за това?
- 2) Трябва ли във връзка с интереса на кандидата по смисъла на член 46[, параграф 2], втора алинея от Процесуална директива II да се счита, че статутът на субсидиарна закрила не дава същите права и ползи като статута на бежанец, когато — съгласно националната правна уредба — чужденците под международна закрила действително разполагат с едни и същи права и ползи, но имат различни акцесорни права, произтичащи от тези права и ползи?
- 3) Необходимо ли е с оглед на индивидуалното положение на кандидата да се преценява дали при конкретните обстоятелства в неговия случай предоставянето на статут на бежанец би му дало повече права отколкото предоставянето на субсидиарна закрила, или пък за да е налице интересът, предвиден в член 46[, параграф 2], втора алинея от Процесуална директива II, е достатъчна национална правна уредба, която предвижда разграничение в акцесорните права, произтичащи от правата и ползите в рамките и на двете форми на международна закрила?

⁽¹⁾ Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила (ОВ L 180, 29.6.2013 г., стр. 60).

Жалба, подадена на 24 ноември 2017 г. от Европейската централна банка срещу определението, постановено от Общия съд (втори състав) на 12 септември 2017 г. по дело T-247/16, Fursin и др./ Европейска централна банка

(Дело C-663/17 P)

(2018/C 032/23)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска централна банка (представители: E. Kouperidou и C. Hernández Saseta, B. Schneider, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Trasta Komerbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA

Искания на жалбоподателя

- да отмени обжалваното определение в частта му, в която се приема, че жалбоподателите акционери имат правен интерес и основание да подадат жалбата за отмяна на обжалваното решение пред Общия съд (точка 2 от диспозитива на обжалваното определение),
- да се произнесе окончателно по същество и да отхвърли прецявания от жалбоподателите акционери иск като недопустим и
- да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.